

داستان داعش

چیزی در حدود سه سال از شکل‌گیری رسمی «داعش» می‌گذرد، اما پیدایش چنین گروه خشنی ریشه در حوادث قبلی دارد. شاید سرآغاز این داستان به سال ۱۹۸۸ برگردد؛ زمانی که اسامه بن لادن، میلیاردر معروف عربستانی، گروهی به نام القاعده را در پاکستان تأسیس کرد. یکی دیگر از ریشه‌های این ماجرا هم در سال ۲۰۰۳ رقم خورد؛ یعنی زمانی که آمریکا به عراق حمله کرد. از آن تاریخ به بعد عراق به یکی از ناامن‌ترین کشورهای جهان تبدیل شد.

یکی از گروه‌های عراقی که در برابر آمریکایی‌ها ایستادگی می‌کرد، با القاعده هم‌پیمان شد. به این ترتیب شعبه‌ای از القاعده در عراق شکل گرفت و فعالیت‌های خشونت‌طلبانه آن‌ها آغاز شد. بیشتر قربانیان آن‌ها دیگر آمریکایی‌ها نبودند، بلکه شیعیان عراقی بودند.

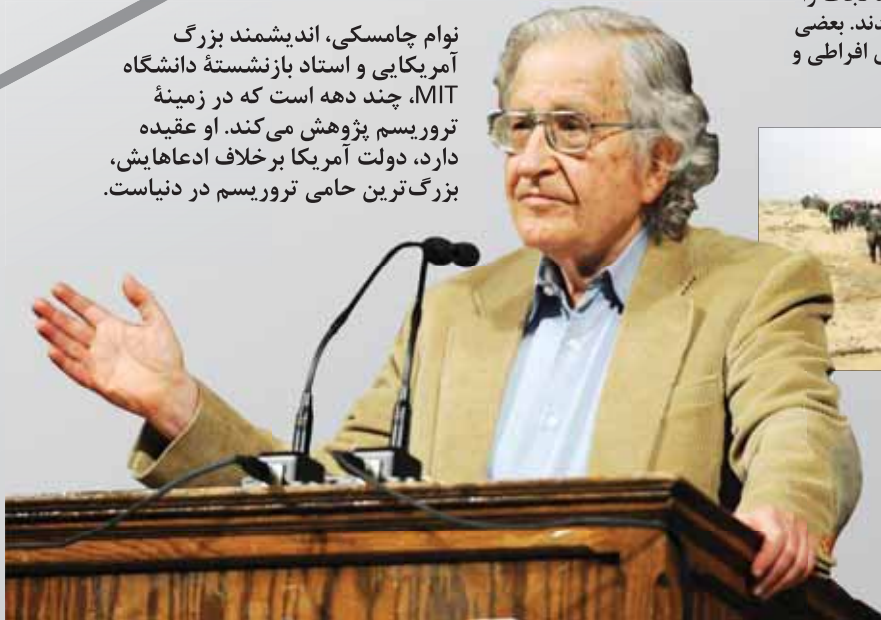
ابوبکر بغدادی سرکردگی دولت اسلامی عراق را به عهده گرفت.

گروه «القاعده در عراق» نام خود را به «دولت اسلامی در عراق» تغییر داد. در آن زمان تعداد جنگجویان این گروه حداکثر دو هزار نفر بود.

آمریکا و انگلیس به این بهانه که عراق حامی تروریست است، به عراق حمله کردند و حکومت صدام را سرنگون کردند. در این جنگ نزدیک به ۱۰۰ هزار غیرنظامی عراقی کشته شدند. گروه‌های مختلفی برای دفاع از خود دست به اسلحه بردند و در برابر نیروهای خارجی ایستادند. بعضی از جوانان عراقی که در حملات آمریکایی‌ها، نزدیکان و عزیزان خود را از دست داده بودند، دچار یأس و سرخوردگی شدند و راه نجات را در نبردهای مسلحانه دیدند. بعضی از آن‌ها هم وارد گروه‌های افراطی و خشونت‌طلب شدند.

نوام چامسکی، اندیشمند بزرگ آمریکایی و استاد بازنشسته دانشگاه MIT، چند دهه است که در زمینه تروریسم پژوهش می‌کند. او عقیده دارد، دولت آمریکا برخلاف ادعاهایش، بزرگ‌ترین حامی تروریسم در دنیاست.

آتش بیار معرکه

عربستان و کشورهای عربی حوزه خلیج فارس که هم‌پیمان‌های جدی آمریکا هستند، طی چند دهه گذشته بزرگ‌ترین قدم‌ها را برای ایجاد گروه‌های تروریستی برداشته‌اند. آمریکایی‌ها نیز هر جا که فرصتی پیدا کرده‌اند، با دست و دلبازی انواع سلاح‌ها را در اختیار این گروه‌ها قرار داده‌اند. مشخص است که در چنین شرایطی، نمی‌توان آمریکا و کشورهای حوزه خلیج فارس را مخالف تروریسم دانست. بلکه آن‌ها به صورت مستقیم حامیان تروریسم و عامل ایجاد اختلاف هستند. تا زمانی که نیروهای داعش در سوریه دست به خشونت و ترور می‌زدند، آمریکا هیچ کاری به آن‌ها نداشت. حتی به صورت غیرمستقیم در کنار کشورهای عربی حامی آن‌ها بود. اما به محض اینکه نیروهای داعش به حوزه‌های نفتی عراق دست پیدا کردند، رسانه‌های غربی آن‌ها را به عنوان تروریست شناسایی کردند.

۲۰۱۴

داعش توانست دومین شهر بزرگ عراق، یعنی «موصل» را تصرف کند. این بزرگ‌ترین موفقیت داعش بود.

۲۰۱۳

۲۰۱۱

با آغاز اعتراض‌های مردمی در سوریه، بعضی از گروه‌های مسلح هم فعالیت علیه رژیم بشاراسد را آغاز کردند. آمریکا، عربستان و کشورهای غربی که به دنبال سرنگونی بشاراسد بودند، از این گروه‌ها حمایت کردند. یکی از این گروه‌ها «جبهه النصره» نام داشت و مستقیماً زیر نظر بغدادی فعالیت می‌کرد. آمریکایی‌ها سعی می‌کردند اسلحه‌ها را به گروه‌های به اصطلاح میانه‌روتر تحویل دهند، اما در عمل این سلاح‌ها به سادگی به دست جبهه النصره هم می‌رسید.

۲۰۱۵

ارتش عراق توانست دو شهر «تکریت» و «رمادی» را آزاد کند. در حال حاضر جنگ‌جویان داعش حداکثر ۲۰ یا ۳۰ هزار نفر بیشتر نیستند، اما توانسته‌اند با ایجاد رعب و وحشت، مناطق مختلفی را زیر سیطره خود قرار دهند.

با پیدایش جنگ‌های داخلی میان جبهه النصره و داعش، این دو از هم جدا شدند. بغدادی رهبر جبهه النصره را مرتد اعلام کرد و رسماً از القاعده نیز جدا شد. در این شرایط نیمی از جنگ‌جویان جبهه النصره به بغدادی پیوستند. بخش‌هایی از شمال و شمال شرقی سوریه تحت کنترل بغدادی در آمد و نام گروه او به «دولت اسلامی عراق و شام» (به صورت مخفف داعش) تغییر کرد.